

en. Trediedel af Ansøgningerne tilside, kan jeg maasse følge ham, men jeg er overbevist om, at denne Ordning vil give Menighedene en langt større Ret end den, vi have foreslaaet. Derigjennem, at en Trediedel af Ansøgningerne lægges tilside, er der lagt en større Ret i Ministeriets Haand end den, Ministeren kan have, naar han finder Grund til at forkaste den Indstilling, der saaledes paa et foreløbigt Trin bliver ham sendt, thi det er, idetmindste efter hvad jeg har erfaret fra Slesvig, saaa sjældent, at Ministeren griber ind; at jeg tror, man tør sige, at Forholdet i Slesvig gaar i disse Valgtalbe meget videre, end vi have foreslaaet. Desuden kan jeg ogsaa henvise til andre Lande, saasom Westphalen og Rheinprovinzen, og det er dog Lande, hvor der ikke er for stor Frihed; der blive ligeledes alle Ansøgninger sendte til Menighedene og deres udvalgte Mænd, og de have Ret til at lade alle de Ansøgere, der fremskille sig, prædike for dem, forsaavidt de ikke tidligere have været Præster, for derpaa at vælge afgjørende imellem dem. Naar det, vi her foreslaa, skulde være mere end Noget, der tidligere var fremkommet i dette Thing, saa maa det ærede Medlem have glemt det Forslag, af 16de Mai 1868, som efter Forslag af det ærede Medlem for Svendborg (S. N. Hansen) og et andet Medlem, som ikke længere er her tilstede, blev vedtaget her med 52 Stemmer imod 16, thi efter dette Forslag bleve alle Ansøgninger sendte til Menigheden, og denne indstillede da uden noget Udvalgs Rødsættelse tre, hvorpaa Ministeren havde Ret til at forkaste de først Indstillede; men naar Menigheden derpaa gjorde en ny Indstilling, saa stod der ikke Noget om, at Ministeren kunde forkaste den. Hvis det ærede Medlem tror, at dette er en mindre Ret end den, vi have foreslaaet, saa tager han vistnok meget fejl. Jeg tror idetmindste, at Thingets Flertal vil sige, at det Forslag, som dengang blev vedtaget, gik betydeligt videre end vort. Dernæst ankede det ærede Medlem over, at vi end ikke havde villet indrømme Halvdelen, men han maa da vist heller ikke have erindret, at dengang var der af de nævnte Forslagsstillere stillet Forslag om, at indtil en Trediedel af Ansøgningerne skulde udslydes,

men at selv dette Forslag her i Thinget blev forkastet med 48 Stemmer imod 12, saa at altsaa slet ingen Henlæggelse skulde finde Sted. Det maa vistnok da siges, at dette Thing tidligere har udtalt sig endnu bestemtere i disse Retninger, og det ærede Medlem for Svendborg, som dengang indbragte Forslaget, har jo ogsaa selv erklæret, at han havde gjort store Indrømmelser ligeoverfor Forslaget her. Dette er altsaa langt fra noget saa Splinternyt, noget saa forstrækkelig Vidtgaaende, som man har villet gjøre det til. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Nødvendigheden af Valgprædikener; det er i alt Fald et underordnet Punkt, som man, hvis man faaer det rigtigt, senere kunde lade gaa ud; men jeg antager rigtignok, at det er et vigtigt Punkt. Jeg skal kun ligeoverfor en Bemærkning af den ærede Minister sige, at der er den Forskiel imellem en Valgprædiken og Prædikene paa de andre Søndage, som en Kandidat skulde holde. Mærk, for han maatte søge, at der til en Valgprædiken gives en bestemt Text, som ikke er knyttet til Dagens Evangelium, og det med en meget kort Frist, hvorefter den Vedkommende skal træde frem for den Menighed, der skal vælge ham. Denne vil altsaa have Leilighed til at høre om det, han siger, virkelig kommer fra Hjertet, og dette vil den i Reglen godt kunne dømme om, hvortimod den Prædiken, som der vilde kræves til de andre Dage, skal holdes over det almindelige Søndageevangelium, uden at der forlanges noget som helst Vidnesbyrd om dens Bessæffenhed. Det ærede Medlem for Aalborg sagde, at det ikke paa nogen Maade kunde gaa an at give Menighederne en saadan afgjørende Ret som den, vi tænke os; det havde de intet Krav paa, og det vilde føre til, at Følkkekirken blev opløst i lutter enkelte Menigheder uden noget sælles Baand; man maatte nødvendigvis forbeholde Kirkestyrelsen en meget stor og afgjørende Indflydelse paa Besættelsen af Præsteembederne. Ja, det er fuldkommen sandt, at Kirkestyrelsen maa have en meget stor Indflydelse, men den skal bestaa dert, at den sørger for disse Mænds Uddannelse, saa at de baade kunne forkynde Evangeliet og administrere Sakramenterne paa den rette Maade, og at den